

40 let obchodníkem s poštovními známkami a znalcem

Prvního února to bude rovných čtyřicet let ode dne, kdy jsem poprvé jako zaměstnanec vkročil do rohové budovy v Praze 1, Na příkopě 13, kde sídlila Poštovní filatelistická služba, známá spíše pod zkratkou POFIS. Nebyl to můj první pracovní vztah s poštou, už o deset let dříve jsem si přivydělával jako do-ručovatel na obvodní poště v Praze 6, v Kafkově ulici, a poště jsem po většinu času zůstal věrný i po studii – v Pofisu, na federálním ministerstvu spojů a pak znovu v Pofisu, kde „jednou nohou“ působím dodnes – spolu s Profilem a časopisem Filatelie se totiž začlenil do Domu filatelie.

FRANTIŠEK BENEŠ

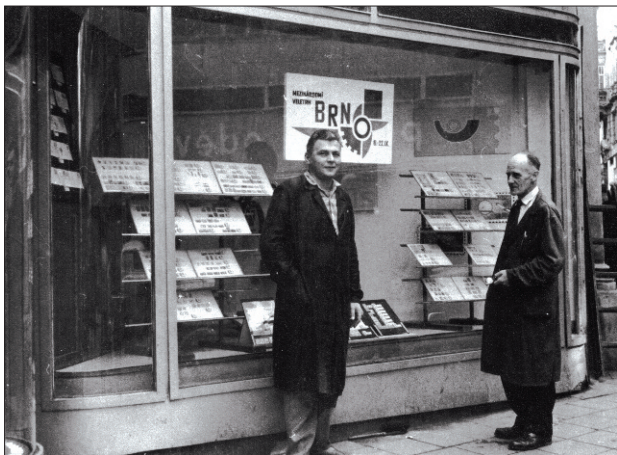
Poštovní filatelistickou službu jsem poprvé zaznamenal už jako kluk, tehdy mladý filatelista, když jsem si po vyučování vždycky našel chvíli, abych se zašel podívat do nedalekého stánku PNS, na rohu náměstí Svobody a tehdejší ulice A. A. Ždanova v pražských Dejvicích. Za sklem tu totiž měli stojan se sestavami námetových známek, dodávaných právě Pofisem, a mě zajímalo, jestli mezi nimi není něco nového. Jak by mne mohlo napadnout, že se o dvacet let později stanu zaměstnancem tohoto podniku! A vidíte, stalo se to. Okolnosti téhle šťastné náhody jsem popsal ve Filatelii 6/2023 v článku k 90. narozeninám mé maminky, která na mém nástupu do tohoto nového zaměstnání měla velkou zásluhu.

A když už je to takové kulaté jubileum, řekl jsem si, že bych o tehdejší Pofisu a lidech, kteří v něm pracovali, mohl napsat článek. Byla to přeci i mezinárodně ojedinělá firma, s níž se setkával snad každý tehdejší filatelista. Díky působení v ní jsem se stal profesionálním obchodníkem se známkami a filatelistickým znalcem. A skoro celý profesní život se můžu věnovat tomu, co mě nejvíce baví a k čemu se jiní milovníci známek dostanou až večer po práci nebo o víkendech. Za to jsem Pofisu vděčný, a proto bych chtěl přiblížit nejen ústředí, kde jsem působil, ale i podnikové prodejny v mnoha místech republiky, z nichž jsem však některé ani neměl příležitost poznat.

Proto bych chtěl poprosit o pomoc čtenáře našeho časopisu – pokud můžete, pošlete mi do redakce Filatelie dopisem nebo mailem (stamps@stamps.cz) osobní vzpomínku na prodejnu Pofis, kterou jste navštěvovali! A připojte třeba zajímavou historku, kterou jste v této souvislosti zažili! A pokud máte dokonce fotografii prodejny, jejích zaměstnanců, nějaké písemnosti nebo cokoli dalšího, co tímto tématem souvisí, sem s tím! Protože, když to nezaznamenáme my pamětníci, vzpomínky na tu dávno Poštovní filatelistickou službu časem vyblednou a ztratí se...

Pro inspiraci připojuju několik střipků, které jsem získal při sbírání podkladů pro chystaný článek. Věděli jste například, že dům, v němž sídlila hlavní prodejna Pofisu v Praze 1, Na Příkopě 13, se historicky jmenoval U Čížků? A že v něm jako zaměstnanci Pofisu pracovala řada prvorepublikových obchodníků se známkami, kterým po roce 1948 komunistický režim ukradl jejich obchody a sklady – a pak, přestože z jeho pohledu šlo o třídní nepřátele, je zaměstnal v nově zřízeném monopolním obchodním podniku ve stejném oboru? To jsou paradoxy, pane Vaněk, jak by řekl (dnes už) klasik...

A do třetice malá ukázka z podkladů, které jsem získal k brněnské prodejně Pofis léta sídlící na Jánské ulici.

Na fotografiích jsou zachyceny tři generace brněnských obchodníků se známkami: nahoře **Rudolf Procházka I.** před svou prodejnou POFIS (stojící vlevo), níže **Rudolf Procházka II.** (zprava já, RP II., P. Pažout a Z. Pěnkava), úplně dole **Rudolf Procházka III.** se svou maminkou, rovněž obchodnicí se známkami a dlouholetou pracovnící POFISu.

